

Sygn. akt II K 32/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Belchatowie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Bartłomiej Niedzielski

Protokolant: st. sekr. sąd. Jadwiga Jankowska

przy udziale Prokuratora: -----

po rozpoznaniu na rozprawie 5 kwietnia 2019 r.

sprawy D. P. (1) z d. W. ur. (...) w S. c. M. i J. z d. M.,

oskarżonej o to, że:

w dniu 05 kwietnia 2018 roku ze skutkiem w B., woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i z góry powziętym zamiarem doprowadziła M. J. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w wysokości 42 zł za pomocą wprowadzenia jego w błąd w ten sposób, że poprzez portal internetowy allegro.pl wystawiła na sprzedaż pieluch pampers P. (...) M. nr aukcji (...) i pomimo otrzymania środków finansowych od pokrzywdzonego nie wywiązała się z zawartej umowy, czym działała na jego szkodę,

to jest o przestępstwo określone w art. 286 § 1 kk

1. uniewinnia **D. P. (2)** od popełnienia zarzucanego jej czynu;
2. kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 32/19

UZASADNIENIE

W dniu 1 kwietnia 2018 r. M. S. wystawił na portalu internetowym Allegro.pl ofertę sprzedaży pieluch Pampers P. (...) M. 7-14 kg (nr (...)) za 42 zł.

/dane dotyczące sprzedającego od Allegro.pl k. 29-32, wyjaśnienia D. P. (2) k. 143 i 187-189, zeznania A. P. k. 190-191/

W dniu 5 kwietnia 2018 r. M. J. odpowiedział na powyższą ofertę i korzystając z opcji „kup teraz” zaakceptował ją, a następnie z zastosowaniem usługi płatności PayU wykonał przelew na kwotę 42 zł. Pomimo przekazania środków pieniężnych pokrzywdzony nie otrzymał jednak przedmiotu transakcji, nie udało mu się w żaden sposób skontaktować ze sprzedającym, ani nie uzyskał jakichkolwiek informacji na temat przyczyn nie wywiązania się z umowy przez sprzedającego.

/zeznania M. J. k. 2 i 189-190, potwierdzenie zawarcia transakcji k. 5, potwierdzenie przelewu k. 7/

W portalu internetowym Allegro.pl wymieniona na wstępie aukcja została wystawiona przez użytkownika o nazwie (...), który zarejestrował się w ww. portalu 27 marca 2018 r. oraz skonfigurował swoje konto w usłudze (...) wskazując jako rachunek wypłat konto numer PL (...) mające należeć do(...) sp. z o.o. ul. (...) (...)-(...) W.”.

/dane dotyczące sprzedającego od Allegro.pl k. 29-32/

W dniu 26 marca 2018 r. w T. D. P. (2) występując w imieniu M. M. Sz. (...) sp. z o.o. z siedzibą przy ul. (...) w W. zawarła z Bankiem (...) SA umowę rachunku bankowego nr PL (...). D. P. (2) nie korzystała jednak z tego konta. O. je dla innej osoby podając tylko swoje dane. Dostęp zaś do niego przekazała partnerowi swojej córki - M. S.. Oskarżona chciała w ten sposób mu pomóc, a poza tym obawiała się o swoją córkę, względem której M. S. stosował przemoc domową. D. P. (2) nie wiedziała wówczas, że konto zostanie wykorzystane do popełniania przestępstw.

/umowa rachunku bankowego k. 77 – 80, wyjaśnienia D. P. (2) k. 143 i 187-189, zeznania A. P. k. 190-191/

D. P. (2) nie korzysta z Internetu, nie zakładała konta na portalu aukcyjnym Allegro.pl, ani nie wystawiała na nim żadnego przedmiotu na sprzedaż.

/wyjaśnienia D. P. (2) k. 143 i 187-189, zeznania A. P. k. 190-191/

W dniu 18 października 2018 r. M. S. odebrał sobie życie wieszając się na kablu od przedłużacza po tym jak A. P. złożyła zawiadomienie o znęcaniu się nad jej osobą.

/wyjaśnienia D. P. (2) k. 143 i 187-189, zeznania A. P. k. 190-191/

Sąd zważył, co następuje:

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje na to, że oskarżona D. P. (2) nie popełniła zarzucanego jej czynu, a jego sprawcą był w rzeczywistości parter jej córki M. S..

W świetle przeprowadzonego postępowania dowodowego nie ulegało wątpliwości, że M. J. 5 kwietnia 2018 r. kupił na jednej z aukcji na portalu internetowym Allegro.pl paczkę pieluch za 42 złote i pomimo zapłaty ceny nie otrzymał przedmiotu sprzedaży. Okoliczności te były niesporne, gdyż wynikały przedstawionych przez pokrzywdzonego dokumentów oraz zostały potwierdzone w jego polegających na prawdziwe zeznaniach. Z uwagi jednak na to, że do zawarcia transakcji doszło za pośrednictwem Internetu, a M. J. nie miał kompletnie żadnego kontaktu ze sprzedawcą, zasadnicza dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy kwestia dowodowa ogniskowała się wokół tego, czy pokrzywdzony został oszukany przez D. P. (2)?

W przekonaniu Sądu odpowiedź na postawione przed chwilą pytanie powinna być przecząca, gdyż złożone przez oskarżoną w toku postępowania wyjaśnienia zasługują na wiarę. Nie ma bowiem wystarczających powodów do tego, aby podważyć twierdzenia D. P. (2) jakoby za całą sprawą stał partner jej córki M. S., który wykorzystał do tego celu konto jedynie utworzone przez oskarżoną. W związku zaś z tym, że M. S. odebrał sobie życie w niecałe sześć miesięcy po zdarzeniu, nie da się zweryfikować z jego udziałem też oskarżonej. Wersja natomiast przedstawiona przez D. P. (2) została całkowicie potwierdzona przez jej córkę A. P. oraz wsparta jest wskazaniami doświadczenia życiowego. Oskarżona ma przecież ponad sześćdziesiąt lat, więc nie sposób jest oczekiwać, aby tak biegle orientowała się w Internecie, żeby za jego pośrednictwem założyć spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością, zarejestrować ją w KRS, uzyskać NIP oraz Regon, a następnie utworzyć kilka kont użytkowników na portalu Allegro.pl i w ciągu dziesięciu dni wystawić ponad sto aukcji oraz sprzedać przedmioty o łącznej wartości 17.654,98 zł (por. k. 81-86 i 29-32)! Koronnym natomiast argumentem za tym, iż to nie D. P. (2) wystawiła na aukcję pieluchy, o które chodzi w niniejszej sprawie są wyniki analizy danych teleinformatycznych uzyskanych w toku dochodzenia. Osoba bowiem, która 1 kwietnia 2018 r. logowała się na portalu Allegro.pl, wystawiając w tym dniu wymieniony przed chwilą przedmiot na sprzedaż, korzystała z Internetu łącząc się ze stacją bazową (...) położoną na terenie powiatu (...) (por. k. 30 odw. i 32 oraz współrzędne geograficzne stacji z k. 56). Lokalizacja taka wyklucza z kolei, aby była to D. P. (2), gdyż oskarżona mieszka w T., który jest oddalony od tego miejsca o blisko 150 km. Z drugiej zaś strony usytuowanie wyżej wymienionej stacji wysoce uprawdopodobnia, że sprawcą czynu był właśnie wskazywany M. S.. Mieszkał on bowiem wówczas z córką oskarżonej R., a powiat (...) od północnego wschodu sąsiaduje z tym miastem.

W niniejszej sprawie jedynym elementem, który pozwalałby ewentualnie na przypisanie sprawstwa oskarżonej jest konto, na które wpłynęły środki pieniężne od pokrzywdzonego. D. P. (2) nie wypierała się jednakże tego, że zawarła

umowę przedmiotowego rachunku bankowego. Przekonująco jednak tłumaczyła ten fakt tym, iż przystała na to, z obawy o córkę, która była ofiarą przemocy domowej ze strony M. S.. Ponadto, oskarżona w chwili zakładania konta istotnie mogła nie mieć świadomości, tego, że zostanie ono wykorzystane do wyłudzeń w Internecie, gdyż nie da się tego w wystarczająco uprawniony sposób zakwestionować. A nawet jeśli byłoby inaczej, to przypisanie D. P. (2) zachowania polegającego na udostępnieniu konta M. S. stanowiłoby wyjście poza granice zarzutu aktu oskarżenia. Obejmował on bowiem jedynie zdarzenie historyczne związane z wystawieniem przedmiotu do sprzedaży oraz nie wywiązanie się z warunków umowy. Tym samym z pewnością nie obejmował on wcześniejszego zupełnie innego kręgu zachowań jakim było otwarcie konta i przekazanie dostępu do niego innej osobie.

Przedstawione powyżej rozważania i wnioski nie są odosobnione, gdyż w świetle złożonych przez oskarżoną postanowień wiele podobnych postępowań toczących się przeciwko niej zostało umorzonych przez organy ścigania, które w pełni podzieliły twierdzenia przedstawione w wyjaśnieniach D. P. (2) (por. k. 172-182).

W tym stanie rzeczy, mając na względzie przedstawione Sądowi dowody oraz poczynione na ich podstawie ustalenia stwierdzić należy, że oskarżona nie popełniła zarzucanego jej czynu, który miałby polegać na tym, że:

- w dniu 05 kwietnia 2018 roku ze skutkiem w B., woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i z góry powziętym zamiarem doprowadziła M. J. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w wysokości 42 zł za pomocą wprowadzenia jego w błąd w ten sposób, że poprzez portal internetowy allegro.pl wystawiła na sprzedaż pieluch pampers P. (...) M. nr aukcji (...) i pomimo otrzymania środków finansowych od pokrzywdzonego nie wywiązała się z zawartej umowy, czym działała na jego szkodę.

Stosownie do treści art. 17 § 1 pkt 1 kpk postępowania nie wszczyna się, a wszczęte umarza, jeżeli czynu nie popełniono. Przez brak czynu rozumieć należy zupełny brak zdarzenia jak i brak elementów czynu w zdarzeniu (zachowania człowieka), a także wykazanie niepopelnienia czynu przez podejrzanego. W myśl natomiast art. 414 § 1 kpk w razie stwierdzenia po rozpoczęciu przewodu sądowego, okoliczności wymienionej w art. 17 § 1 pkt 1 kpk Sąd wydaje wyrok uniewinniający. Dlatego też, stosownie do przytoczonych przepisów oskarżona została uniewinniona od popełnienia zarzucanego jej czynu.

Z uwagi na uniewinnienie oskarżonej w sprawie ściganej z oskarżenia publicznego, Sąd w oparciu o art. 632 pkt 2 kpk obciążył kosztami procesu Skarb Państwa.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w wyroku z 17 kwietnia 2019 r.